Podstawy Sztucznej Inteligencji (PSI)

Kwestie formalne

Formuła przedmiotu

- wykład co tydzień, dr Pohl i prof. Dobrowolski
- 7 laboratoriów, co 2 tygodnie, obecność obowiązkowa
- dopuszczalna 1 nieobecność nieusprawiedliwiona
- odrabianie zajęć:
 - druga grupa (nie musi być ten sam temat)
 - o grupa innego laboranta (musi być ten sam temat)
 - konsultacje indywidualne (w wyjątkowych przypadkach)

Zasady oceniania

- każde laboratorium max 10 punktów
- z każdego zestawu trzeba mieć 50% (5/10 punktów)
- zadania dodatkowe max 2 punkty za każde, nie są uwzględniane do zaliczenia (3.0)
- na oddanie zestawu jest 2 tygodnie, do godziny rozpoczęcia następnych zajęć
- za zestaw spóźniony dostaje się min(5, liczba punktów z zestawu)
 - o **ale:** jeden zestaw można oddać spóźniony bez konsekwencji (zgłosić przy ocenianiu)
- przesyłanie zadań prawdopodobnie przez Teamsy lub maila

Zadania

- https://github.com/apohllo/sztuczna-inteligencja
- jak zauważysz błąd / literówkę -> PRs welcome

Konfiguracja środowiska

Stos technologiczny

- opcja 1: Google Colab
- opcja 2:
 - Python 3.9
 - Anaconda
 - Jupyter Notebook
 - PyCharm

Środowisko wirtualne

- Python uruchamia się w izolowanym środowisku wirtualnym (virtual environment, venv)
- venv'y mają różne rodzaje: bazowy (venv), pipenv, Poetry env, **conda**, ...
- Anaconda dystrybucja Pythona do data science
- Jupyter Notebook środowisko do tworzenia interaktywnych notebooków z kodem i tekstem
- kernel "programming language specific process"; dla Pythona to IPython
- ważne combo: venv + kernel, zawiera wtedy te same paczki;

Konfiguracja venv'a i kernela

- stworzenie venv'a: conda create -n <env name> python=3.9
- aktywacja venv'a: conda activate <env_name>
- instalacja IPython'a: conda install -c anaconda ipykernel
- instalacja kernela: python -m ipykernel install --user --name=<env_name>
- włączenie Jupyter Notebooka: jupyter notebook
- aktywacja kernela: GUI Jupyter Notebooka (Kernel -> Change kernel)

Wstęp do uczenia maszynowego

Uczenie nadzorowane

• posiadamy **etykietę (label)**, opisującą przewidywaną cechę, dla każdego przykładu

• klasyfikacja:

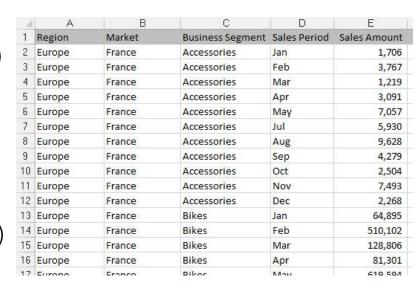
- dyskretny, skończony, nieuporządkowany zbiór klas (classes)
- o np. zdrowy/chory, gatunek ptaka na zdjęciu, text sentiment (negatywny/pozytywny)

• regresja:

- wartość ciągła regression target
- np. klikalność reklamy (CTR), wartość domu, rozpuszczalność molekuły

Dane tabelaryczne

- wiersze to próbki / przykłady (samples)
- kolumny to cechy / zmienne (features / variables)
- liczba cech = wymiarowość (dimensionality)
- cechy mają typy:
 - binarne (logiczne)
 - kategoryczne (skończone, nieuporządkowane)
 - numeryczne (dyskretne lub ciągłe)



Pojęcia podstawowe

- **algorytmy** konkretne metody do klasyfikacji lub regresji
- algorytm to tak naprawdę funkcja, która dostaje dane i zwraca wynik, czyli klasę lub wartość regresji
- trening nauka parametrów funkcji, aby dostosować ją do naszego zbioru danych
- taki algorytm modeluje rzeczywistość, więc jest **modelem**
- model zawiera pewne założenia "z góry", sterujące jego zachowaniem, czyli hiperparametry (hyperparameters)

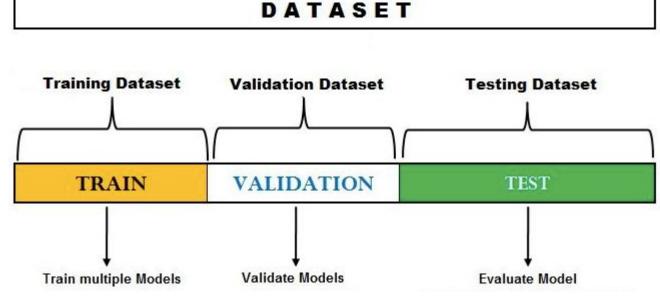
Ocena modelu

Ocena modelu

- jakość wytrenowanego modelu jest niejednoznaczna
- wiele **metryk (metrics)** jakości
- zawsze trzeba sprawdzać jakość modelu na danych, których nie widział w trakcie treningu!
 - zbiór treningowy (training set) na nim uczymy model
 - zbiór walidacyjny (validation set) sprawdzamy na nim na bieżąco kolejne modele, np. do wyboru hiperparametrów
 - zbiór testowy (test set) sprawdzamy na nim ostateczny model, raportujemy metryki na nim

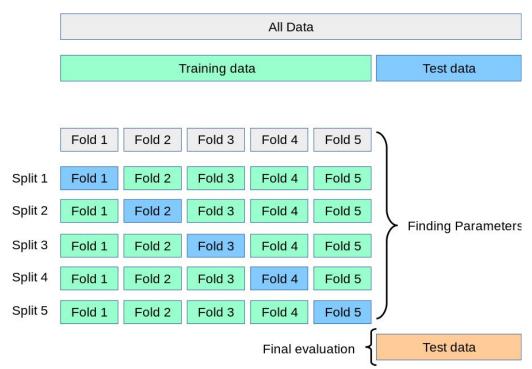
Metoda holdout

- tniemy zbiór na 3 kawałki
- typowe proporcje:
 - 0 60-20-20%
 - 0 80-10-10%



Walidacja skrośna (cross-validation)

- tniemy dane treningowe na k foldów, po kolei każdy jest zbiorem walidacyjnym, a reszta treningowym
- daje k wyników, które uśredniamy
- bardziej precyzyjne, ale większy koszt obliczeniowy
- typowe wartości k: 5, 10



Predykcje w klasyfikacji binarnej

- model + klasyfikacja binarna: 0/1, chory/zdrowy, odmówić/udzielić kredytu, ...
- możliwe sytuacje:
 - true positive (TP) predykcja 1, prawda 1
 - true negative (TN) predykcja 0, prawda 0
 - false positive (FP) predykcja 1, prawda 0
 - false negative (FN) predykcja 0, prawda 1
- **chcemy:** jak najwięcej TP i TN, jak najmniej FP i FN

Macierz pomyłek (confusion matrix)

- pozwala obliczyć inne metryki
- uwaga: trzeba ogarnąć, gdzie są predykcje, a gdzie wartości prawdziwe

$$P = TP + FN$$

$$N = TN + FP$$

, in the second	Actual 1	Actual 0
Predicted 1	True Positive (TP)	False Positive (FP)
Predicted 0	False Negative (FN)	True Negative (TN)

Celność (accuracy)

- podstawowa miara jakości
- wyznacza, jak często model przewiduje prawdziwą klasę
- problem: nie działa dobrze, kiedy liczność klas jest bardzo różna klasyfikacja niezbalansowana (imbalanced classification)

$$Accuracy = \frac{TP + TN}{P + N}$$

	Actual 1	Actual 0
Predicted 1	True Positive (TP)	False Positive (FP)
Predicted 0	False Negative (FN)	True Negative (TN)

Predykcje w regresji

- błąd średniokwadratowy (mean squared error, MSE):
 - często używany podczas treningu
 - różniczkowalny
 - mocno penalizuje duże błędy (nie zawsze pożądane)
- błąd bezwzględny (mean absolute error, MAE):
 - często używany podczas ewaluacji
 - o penalizuje błąd wprost proporcjonalnie do jego wielkości

$$MSE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} (y_i - \hat{y_i})^2$$

$$MAE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} |y_i - \hat{y_i}|$$

Generalizacja i dostrajanie modeli

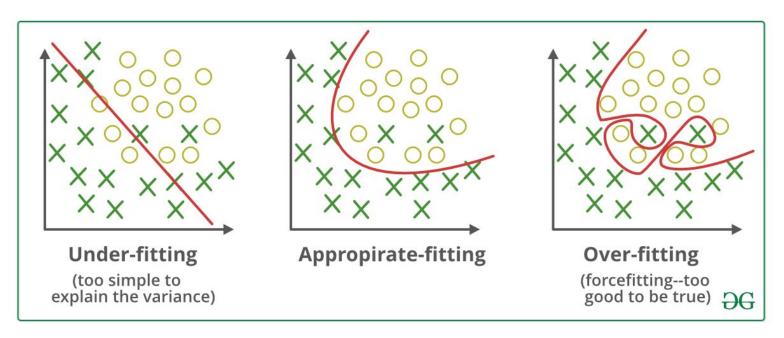
Co chcemy osiągnąć?

- **chcemy:** wysokiego wyniku na zbiorach treningowym oraz testowym
- **w praktyce:** testowy niższy od treningowego
- chcemy modelu, który się dobrze **generalizuje (generalization)**
- pojemność (capacity) miara, jak bardzo złożone relacje w danych potrafi zrozumieć model
- dobra generalizacja wymaga odpowiedniej pojemności

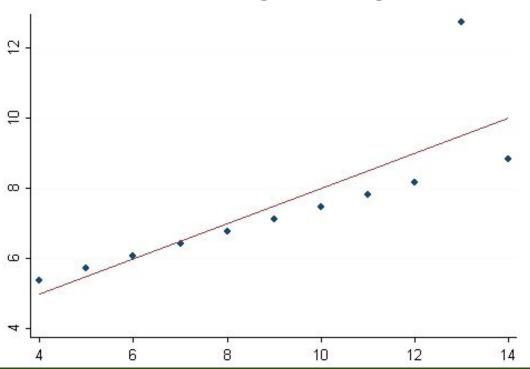
Underfitting i overfitting

- słabe wyniki treningowy i testowy
- zbyt prosty model

- dużo wyższy wynik treningowy od testowego
- zbyt złożony model

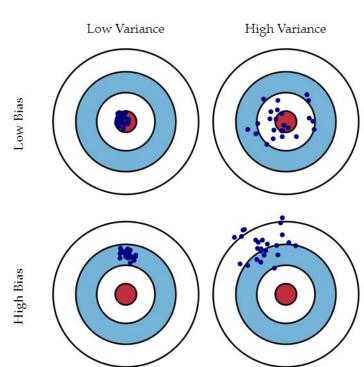


Przykład - overfitting w regresji liniowej



Błąd modelu - bias i variance

- bias błąd wynikający z nieprawdziwych założeń modelu
- variance błąd wynikający z nauki losowych wahań w danych
- **chcemy:** niski bias (dokładny model) i niskiej wariancji (model odporny na szum)
- **bias-variance tradeoff** jedno rośnie, drugie maleje



Regularyzacja

- regularyzacja (regularization) zmniejszanie pojemności modelu
- zmniejsza wariancję błędu, zwiększa bias zmniejsza overfitting
- "wygładza" predykcje modelu, zmniejsza czułość
- najważniejsza technika to **karanie dużych wartości parametrów**, np. dodawanie wielkości wag jako kary dla modelu
- moc regularyzacji to typowo najważniejszy hiperparametr (hyperparameter) modeli

Hiperparametry (hyperparameters)

- czynione z góry założenia co do modelu, parametry narzucane przed treningiem, a nie uczone z danych
- **przykłady:** siła regularyzacji, liczba drzew w lesie losowym
- dobieranie wartości:
 - o **grid search** sprawdzamy wszystkie możliwe kombinacje
 - random search sprawdzamy losowe N kombinacji
- trzeba mieć pojęcie o sensownych zakresach wartości za to nam płacą

Regresja liniowa

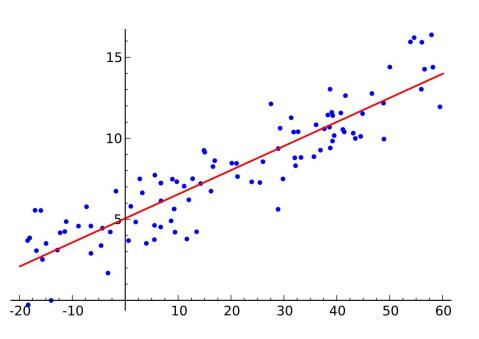
Model

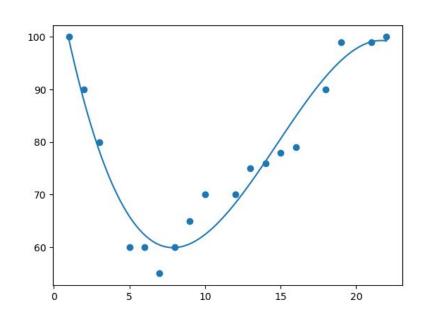
• model to **kombinacja liniowa** współczynników w i wektora cech x:

$$\hat{y} = w_0 1 + w_1 x_1 + \dots + w_d x_d = x^T w$$

- uczymy się wektora współczynników (wag) w
- bias, punkt przecięcia ze środkiem układu współrzędnych, to sztuczna zmienna z samymi 1
- wbrew nazwie nie musi być linią prostą / płaszczyzną / hiperpłaszczyzną!

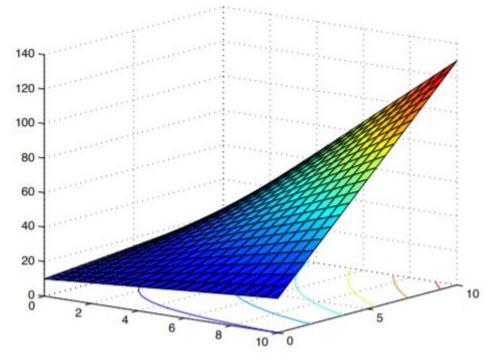
Przykład graficzny





Przykład graficzny 2

$$y = 10 + x_1 + x_2 + x_1 x_2 = w \cdot x$$
$$x = [1, x_1, x_2, x_1 x_2]$$
$$w = [10, 1, 1, 1]$$



Obliczanie współczynników w

trzeba zminimalizować sumę kwadratów błędów

$$\underset{w}{\operatorname{arg\,min}} \sum_{i=1}^{n} \left(y_i - x_i^T w \right)^2$$

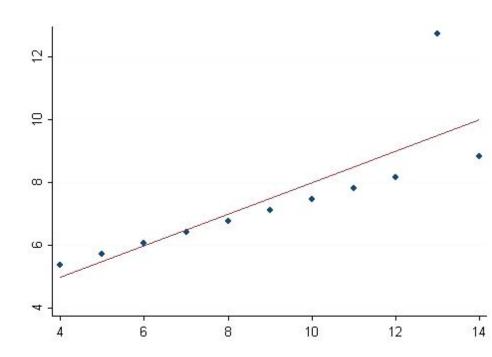
- opcja 1:
 - o **analitycznie**, wyprowadzając wzór; nie zawsze się da, ale w regresji liniowej tak
 - w praktyce wykorzystuje Singular Value Decomposition (SVD)
- opcja 2:
 - numerycznie zminimalizować funkcję kosztu, typowo spadkiem wzdłuż gradientu (gradient descent)
 - używane w sieciach neuronowych

Funkcja kosztu

wykorzystuje się sumę kwadratów błędów
 (Sum of Squared Errors, SSE):

$$C(X) = \sum_{i=1}^{N} (y - \hat{y})^2$$

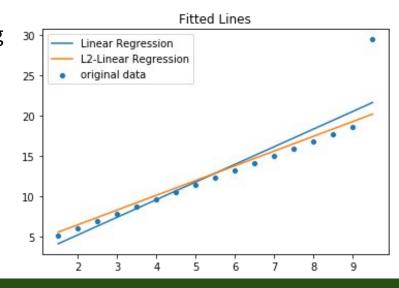
- zalety: proste, różniczkowalne
- wady: bardzo zwraca uwagę na punkty odstające (outliers), przez co łatwo przeucza



Regularyzacja L2

$$C(w) = \sum_{i=1}^{N} (y_i - \hat{y}_i)^2 + \lambda \sum_{i=1}^{N} w_i^2 = ||y - \hat{y}||_2^2 + \lambda ||w||_2^2$$

- dodajemy do funkcji kosztu sumę kwadratów wag (metryka L2) - formalnie to ridge regression
- penalizuje duże wagi, które oznaczają zwykle overfitting
- współczynnik regularyzacji λ to najważniejszy
 hiperparametr regresji liniowej



Regularyzacja L1

$$C(w) = \sum_{i=1}^{N} (y_i - \hat{y}_i)^2 + \lambda \sum_{i=1}^{N} |w| = ||y - \hat{y}||_2^2 + \lambda ||w||_1$$

- dodajemy do funkcji kosztu sumę wartości bezwzględnych wag (metryka L1) formalnie to
 LASSO regression
- penalizuje duże wagi, ale szczególnie premiuje wagi równe dokładnie 0
- waga 0 = selekcja cech (feature selection)
- nieróżniczkowalne wymaga odpowiedniego solwera
- drugi po L2, albo najważniejszy hiperparametr regresji liniowej

Regularyzacja ElasticNet

$$C(w) = ||y - \hat{y}||_2^2 + \lambda ||w||_1 + \gamma ||w||_2^2$$

- regularyzacja L1 oraz L2 naraz
- wymaga specjalnego solwera
- typowo najlepsze wyniki
- więcej hiperparametrów

Regresja liniowa - zalety i wady

• zalety:

- prostota i interpretowalność
- szybkość i skalowalność
- mało hiperparametrów, łatwo dostroić

wady:

często zbyt prosty model

Regresja logistyczna

Model

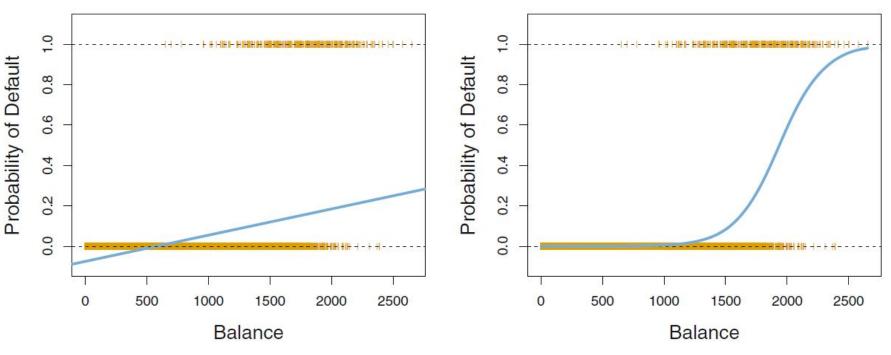
model to przekształcenie regresji liniowej z użyciem funkcji logistycznej (sigmoidy):

$$\hat{y} = \sigma(Xw) = \frac{1}{1 + \exp(-Xw)} = \frac{1}{1 + e^{-(w_0 + w_1 x_1 + \dots + w_d x_d)}}$$

to przekształcenie zamienia zakres wartości z (-∞, +∞) na [0, 1], czyli mamy
 prawdopodobieństwo klasy pozytywnej

$$\hat{y} = p(x) = P(y = 1|x)$$

Regresja liniowa vs logistyczna



Obliczanie współczynników w

- nie ma wzoru analitycznego trzeba obliczać numerycznie
- metoda największej wiarygodności (maximum likelihood estimation, MLE)
- **funkcja wiarygodności** to prawdopodobieństwo wygenerowania naszego zbioru danych przez model:

$$L = \prod_{i:y_i=1} p(x_i) \prod_{i:y_i=0} (1 - p(x_i))$$

w praktyce minimalizuje się negative log likelihood (NLL):

$$NLL = -\log(L) = \sum_{i=1}^{n} -y_i \ln p(x_i) - (1 - y_i) \ln(1 - p(x_i))$$

Obliczanie współczynników w

 dla każdego przykładu mamy entropię krzyżową (cross-entropy), czyli miarę różnicy między prawdziwym rozkładem klas a przewidywanym przez model

$$-y_i \ln p(x_i) - (1 - y_i) \ln(1 - p(x_i))$$

 \bullet można użyć spadku wzdłuż gradientu lub dowolnego innego optymalizatora, żeby zoptymalizować według wektora wag $_{\rm W}$

$$-y_i \ln \sigma \left(x_i^T w\right) - (1 - y_i) \ln \left(1 - \sigma \left(x_i^T w\right)\right)$$

Regularyzacja

- działa analogicznie jak w przypadku regresji liniowej
- dodajemy po prostu dodatkowy czynnik do funkcji kosztu: L1, L2 lub ElasticNet

$$C(w) = NLL(w) + \lambda ||w||_1 + \gamma ||w||_2^2$$

- L1 i ElasticNet wymagają specjalnych solwerów
- rodzaj regularyzacji i moc regularyzacji to najważniejsze hiperparametry

Regresja logistyczna - zalety i wady

• zalety:

- prostota i interpretowalność
- szybkość i skalowalność
- o mało hiperparametrów, łatwo dostroić
- zwraca prawdopodobieństwa

wady:

- często zbyt prosty model
- tylko klasyfikacja binarna